

4. Інструкція про порядок заповнення листка непрацездатності, затверджена Наказом Міністерства охорони здоров'я України від 3 листопада 2004 р. [Електронний ресурс]. Режим доступу // <http://zakon.rada.gov.ua>

5. Белінська О.В., Бастричев В.С. Соціальне страхування. //Особливості розвитку//Сучасні підходи, методи і моделі в управлінні фінансами: економічний і соціальний аспекти. Збірник статей та доповідей II Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих вчених (14-15 травня 2009 р.). 2009.-Т.2. –С.16-18.

Іванова Т.

(наук. кер. – доц. Нагорний В. В.)

*студентка I курсу факультету філології та журналістики
Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Корolenка*

Права дитини в Україні

Кожен член суспільства має права. Оскільки дитина є повноцінним членом суспільства, вона також має свої права, деякі особливості реалізації яких обумовлені виключно тим фактом, що її фізична та розумова незрілість потребує спеціальної охорони і піклування, включаючи належний правовий захист. В залежності від віку дитини, законодавством передбачено різний обсяг та механізми реалізації її прав. Повноцінний та дієвий захист прав дитини є обов'язком держави. Основним міжнародним документом, який регулює відповідне питання є Конвенція про права дитини від 20.11.89. В українському законодавстві основними правовими документи з цього питання є – Конституція України, Сімейний кодекс України (далі – СК України), Закон України «Про охорону дитинства», Цивільний кодекс України (далі – ЦК України).

Серед загальних прав дитини, які гарантуються міжнародним та національним законодавством, як правило виділяють наступні:

- право на життя;
- право на охорону здоров'я і безоплатну кваліфіковану медичну допомогу;
- право на безпечні умови для життя і здорового розвитку;
- право на ім'я та громадянство;
- право на рівень життя, достатній для фізичного, інтелектуального, морального, культурного, духовного і соціального розвитку;
- право на вільне висловлювання особистої думки, формування власних поглядів, розвиток власної суспільної активності;
- право на свободу совісті та релігійних переконань;
- право на отримання інформації, що відповідає її віку (в тому числі право на вільний пошук, отримання, використання, поширення та зберігання інформації в усній, письмовій чи іншій формі, за допомогою творів мистецтва, літератури, засобів масової інформації, засобів зв'язку (комп'ютерної, телефонної мережі тощо) чи інших засобів на вибір дитини);
- право на звернення (зокрема, до органів державної влади, органів місцевого самоврядування, підприємств, установ, організацій, засобів масової інформації та їх посадових осіб із зауваженнями та пропозиціями стосовно їхньої діяльності, заявами та клопотаннями щодо реалізації своїх прав і законних інтересів та скаргами про їх порушення);
- право на свободу, особисту недоторканність та захист гідності (зокрема, дитина вправі особисто звернутися до державних органів за захистом своїх прав, свобод і законних інтересів);
- право на проживання в сім'ї разом з батьками або в сім'ї одного з них та право на піклування батьків;
- право на освіту;

- право на майно та житло (зокрема, дитина наймача або власника житла має право користуватися ним нарівні з останнім);
- право на працю та на зайняття підприємницькою діяльністю;
- право на об'єднання в дитячі та молодіжні громадські організації (при цьому створення дитячих організацій політичного та релігійного спрямування забороняється).

Разом з загальними правами людини, які належать неповнолітнім, законом передбачені і деякі особливі права дитини, специфіка яких обумовлена її потребою в особливому захисті, турботі і допомозі.

Окрім загального права на проживання в сім'ї, для дитини передбачені й інші права у сфері сімейного життя.

Статтю 150 СК України передбачені обов'язки батьків щодо виховання та розвитку дитини, яким відповідають певні права дитини. Виходячи з цих законодавчих приписів, дитина має право на піклування з боку батьків про її здоров'я, фізичний, духовний та моральний розвиток, на забезпечення батьками здобуття нею повної загальної середньої освіти, підготовку її до самостійного життя, повагу. Батькам заборонено здійснювати будь-які види експлуатації дитини, застосовувати фізичні покарання та інші види покарань, які принижують людську гідність дитини.

Відповідно до ст. 153 СК України дитина має право на безперешкодне спілкування з батьками (це право може бути обмежене у деяких випадках, передбачених законом).

Важливо знати що, держава забезпечує всі права кожній дитині без будь-якої дискримінації незалежно від раси, кольору шкіри, статі, мови, релігії, політичних або інших переконань, національного, етнічного або соціального походження, майнового стану, стану здоров'я і народження дитини, її батьків чи законних опікунів або будь-яких інших обставин. Всі дії по відношенню до дитини повинні у повному обсязі враховувати її інтереси.

Тож, на мою думку людство повинне прагнути до процвітання, щоб життя дітей було щасливим і прекрасним. Було більше радості в житті дітей. Яскраво світило сонце, було мирне небо над головою, щоб частіше лунав дитячий сміх, щоб поруч завжди були мама і тато. Діти, ви маєте право зростати в умовах свободи, розвиватися фізично і духовно здоровими. Жодна дитина не може бути об'єктом свавілля і повинна постояти за себе. Ви маєте на це права!

Література:

1. Конвенція про права дитини від 20.11.89.
2. Батьки і діти. Права дітей [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://studies.in.ua/jurydychna-encyklopedija-simja/3392-prava-dtey.html>.
3. Права дитини в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://www.pozov.com.ua/ua/posts_ua/prava-dytyny-v-ukraini.html.

Вотченко В.

(наук. кер. – доц. Нагорний В. В.)

*студентка I курсу факультету філології та журналістики
Полтавського національного педагогічного університету
імені В. Г. Короленка*

Права та обов'язки неповнолітніх батьків

Батьківські права і обов'язки виникають у неповнолітніх осіб, в разі народження у них дитини. Передбачені законом особливості реалізації неповнолітніми батьками своїх батьківських прав та виконання обов'язків обумовлені об'єктивними причинами і спрямовані на захист прав та інтересів, як дитину, так і батьків.

Глава 1 ст. 156 Сімейного Кодексу України “Права та обов'язки неповнолітніх батьків” встановлює, що неповнолітні батьки мають такі ж права і обов'язки щодо дитини, як і